

A rák vastörvényének felfedezése előtt a betegségek kiváltó okait keresve, annyira beszűkült a kutatók figyelmének fókusz, hogy csak a beteg test, csak a beteg szerv, mint ANYAG töltötte ki a tudósok minden gondolatát.

Már hivatkoztam Hippokratész elveire, úgy érzem, most meg kell állnom egy pillanatra. Nos, nem azért, hogy az orvostudomány fejlődését szolgáló ókori iskolák, bölcsek tudásáról számoljak be (bár ez is érdekes téma lehetne a ma olvasójának), hanem azért, mert Hippokratész és Hamer doktor jelleme között párhuzamot vélek felfedezni.

Hippokratész az ókori görög orvos (a kósi iskola vezetője) már Kr. e. 460-ban a gondos megfigyelést tartotta értéknek és nem az elméleti spekulációt. Ő volt, aki időt és fáradságot nem sajnálva gondosan megfigyelte „betegeit”, és következtetéseket vont le a betegség lefolyására és kritikus napjaira vonatkozóan. Ilyen elhivatott orvos volt Hamer doktor is: gondosan megfigyelt, időt és fáradságot nem számolva, kikérdezte a betegeit, ahogy a nagy előd Hippokratész is tette.

Hippokratész a testet és a lelket egymástól különböző, de egymással szoros összefüggésben álló valaminek gondolta. Sajnos az idő múltával és a tudomány „fejlődésével” a lélek jelenlétéről az orvostudomány már nem vett tudomást. A test már csak vegyi anyagok halmazaként jelenik meg, amely tele van meghibásodási lehetőségekkel, és csak idő kérdése, hogy mikor és melyik szerv fog rosszul, hibásan működni. Ez a nézőpont volt tudományosan elfogadott egészen addig, amíg egy német orvos, teológus, fizikus, zseni: Dr. med. mag Theol. Ryke Geerd Hamer fel nem fedezte a rák vastörvényét.

Első biológiai természettörvény – A rák vastörvénye

A **rák vastörvénye** leírja számunkra azt, hogy mi az, ami elindít bennünk egy értelmes biológiai különprogramot (ÉBK), és gyakorlatilag ebben az is benne van, hogy mit tehetünk azért, hogy ezt leállítsuk. Hiszen minden olyan drámai, meglepetésszerű esemény, ami egy nagyon súlyos érzelmi konfliktust takar, mindig elindít bennünk egy biológiai választ, főleg, ha magányosan éljük meg, és benne maradunk a konfliktusban. Az utolsó két tényezőről csak és kizárólag mi tehetünk, vagyis, hogy meddig maradunk egy konfliktusban. A konfliktus témájából kiindulva már körvonalazódik is, hogy addig maradunk benne, ameddig nem tudunk megbocsátani, elengedni, vagy másképp gondolni, érezni és viselkedni ezzel a dologgal kapcsolatban.

Az, hogy meddig ülünk benne a konfliktus által bennünk megjelenő negatív érzésekben, csak és kizárólag tőlünk függ. Ahogyan az is csak rajtunk áll, hogy mennyire magányosan éljük ezt meg, mert a magányosság érzése nagyon súlyosan befolyásolja ezt az egész biológiai programot.

Mindig lesznek váratlan, meglepetésszerű, nagyon súlyos érzelmi konfliktusaink. Ezeket le kell zárni minden este, ahogyan azt tanították nekünk: ne múltjék el nap a te haraggoddal!

Vajon az Ön életébe beilleszthető-e egy új egészségmegőrző szokás? Mi lenne, ha a hétköznapijait békével, hálával és elégedettséggel zárná le este lefekvéskor? Volna kedve kipróbálni?

Hogyan hatnak az érzéseink, érzelmeink a testünkre?

Hamer doktor, miután felfedezte, hogy ugyanarra a konfliktus-típusra, ugyanolyan szervi válasz érkezik, tovább kutatott, és felfedezte, hogy ennek a bizonyos érzelmi megrázkódtatásnak minden esetben közös ismérvei vannak. Hamer doktor gyakran álmodott Dirk fiával, aki álmában biztatta az édesapját, hogy jó nyomon jár, ne hagyja abba a kutatást.

Az érzelmi megrázkódtatás, ami szervi szintű elváltozásokat okozott, minden egyes esetben megfelelt öt feltételnek. Amikor ezek a kritériumok egyszerre teljesülnek, akkor beszélünk biológiai konfliktusról. Mivel mind az öt feltételnek egyszerre kell teljesülnie, ezért Hamer doktor elnevezte ezt a jelenséget Dirk Hamer Szindrómának.

A szindróma jelentése tünetegyüttes, vagyis csak az az érzelmi megrázkódtatás indít el testünkben elváltozást, ami drámai, hirtelen ránk törő érzelmi konfliktus, amit magányosan élünk meg, és benne maradtunk ebben az érzelmi állapotban, mert nem tűnt megoldhatónak abban a pillanatban. Ez az érzelmi megrázkódtatás tehát biológiai konfliktusként az agy közvetítésével szervi elváltozást indít el, és mi ugye a szervi panaszokkal fogunk orvoshoz fordulni.

A **lélek-agy-szerv-tengely** működésének felfedezése és bebizonyítása teljesen új szemlélet, mely a jelenlegi medicinát átírja, és egyben érthetővé is teszi mindazt, amire eddig nem kaptunk értelmes magyarázatot, csak feltételezésekre, elméletekre, hipotézisekre hagytunk.

Kiderül, hogy nem ismeretlen a rák és egyéb betegségek oka sem, ha végre az anyagon túl, az érzelmi rezgések hatását is figyelembe vesszük, melyek az agy közvetítésével indítanak el szervi elváltozást.

Eddig nem voltunk tudatában annak, hogy a teljes szervi elváltozást mi indítottuk el a lelki szintű megrázkódtatással, amelyben a lélek a programozó, az agy pedig az a számítógép, ami aztán szervi szinten elindítja a megfelelő helyen a megfelelő biológiai választ.

Nagyon fontos ugyanakkor azt is tudnunk, hogy a konfliktus pillanatában kialakulnak az úgynevezett **sínek**, vagyis rögzülnek azok a körülmények, amelyek között megéltük a konfliktust. A sínek ezután már konfliktus nélkül is el tudják indítani az értelmes biológiai különprogramot.

Az agyunk a konfliktus pillanatában elraktároz minden olyan körülményt, ami jelen volt a konfliktus becsapódásakor. Gyakran előfordul, hogy olyan részletgazdagsággal emlékszünk tíz, húsz évvel korábban megélt konfliktus pillanatra, mintha csak egy órával ezelőtt történt volna – ezekben az esetekben könnyű dolgunk van, rögtön be tudjuk azonosítani a síneket. Sajnos a sínek akkor is kifejtik nem éppen áldásos hatásukat, és újra elindítják már konfliktus nélkül is az ÉBK-t, ha mi tudatosan már nem is emlékszünk az első kiváltó konfliktusra.

Ezért lenne lényeges jelen lenni a pillanatban, majd lezárni minden nap a napi eseményeket, és az új napot tiszta lappal indítani mind a magunk, mind a környezetünk számára. Pontosan azért, hogy ezek a sínek ne tudják újra és újra elindítani bennünk a dolgokat. Valójában oldódjon fel a konfliktus, mert ha nincs a konfliktus **érzelmileg feloldva**, csak beszéltünk róla, akkor gyakorlatilag a körülmények újraindítanak mindenféle kellemetlen tüneteket, már újabb konfliktus megélése nélkül a gyomorgörcstől a parlagfű-allergiáig stb. Minden ilyen történetnek, allergiának, krónikus betegségnek pontosan ez az oka.

A rák vastörvényének megismerése tehát kivezet bennünket a tudatlanság homályából, precíz választ ad betegségeink valós okaira.

Mekkora felfedezés ez!

Már nem a: lehet, talán, is, esetleg, okozhat, valószínű, egyeseknél igen, másoknál nem, ismeretlen eredetű, további kutatás tárgyát képezheti stb. szavakkal illetjük a testi tünetek okait, hanem képesek vagyunk pontosan rá mutatni arra az egyetlen okra, ami a tüneteket kiváltotta – a konfliktusra.

Első hallásra mindenkit meglep ez a felfedezés, hiszen az eddigi tudásunk szerint az egészség kérdése nagyon bonyolult és összetett. A laikus ember, de – megkockáztatom – az orvos is, ha elmélyed egy betegség megismerésében azt látja, hogy ezer szálon folynak a végeláthatatlan kutatások, melyek nem csak egymásnak mondanak ellent, hanem gyakran önmaguk állításának is.

Az ilyen „olvasmányok” olvasója azt érezheti, hogy ő túl keveset tud, a dolog sokkal összetettebb, mintsem ő eligazodni tudjon benne. A kilátások, a kockázatok meg a statisztikák oly módon megijeszítik, hogy bármire képes lenne azért, hogy helyette valaki (aki nála biztosan jobban tudja) a feladatot megoldja, és ha lehet varázsütésre gyógyítsa meg őt.

Kedvenc mondatom: **a betegség a beteg nélkül nem gyógyítható!**

Az első és legfontosabb, hogy részletekbe menően tudjuk, ismerjük legalább a ránk vonatkozó konfliktusok lefolyását, sőt ismernünk kellene a többi (a másik négy) természettörvényt is, hogy ne a félelmek, hanem a tudás vezérelje a gondolatainkat.

Amikor ismeretlen eredetű, nagyon bonyolult és összetett dologról hallunk, azonnal el is megy a kedvünk tőle, de az első biológiai természettörvénynek, a

rák vastörvényének óriási üzenete van. Pontosan tudjuk az úgynevezett betegség kiváltó okát! A valós ok egy konfliktus, egy olyan történés, amiben az volt a megélésem, hogy...

De ki tudhatná, ismerhetné nálam jobban az én megéléseimet? A konfliktus történetét még talán el is meséljük a hozzátartozóinknak, ám, lehet, hogy bizonyos kényes részeket nem domborítunk ki, viszont a belső megéléseinkről egyáltalán nem ejtünk szót, pedig éppen ez indítja el az ÉBK-t. A kérdés mindig az, hogy mit, hogyan élünk meg. **Mert az egyetlen valóság mindenki számára a saját megélése,** és ezért van az, hogy a betegség a beteg nélkül nem gyógyítható. Hiszen mindig csak az az egyetlen dolog számít, hogy én egy adott történetre hogyan reagáltam. Ez az adott reakció máris üzeni számunkra, hogy ez nem tudatos döntés vagy válasz, hanem ez biológiai válasz, hiszen a DHS során a konfliktus is biológiai konfliktus volt számunkra.

Ami befolyásolja a megélést, függ attól, hogy milyen neveltetésű az egyén, milyen szokásokat másolt a környezetéből, milyen szerepekkel azonosítja magát az életében, mit gondol önmagáról, hogyan viszonyul az életéhez... Ezért van az, hogy különböző történetekre ugyanazt a biológiai választ fogja adni – pl. nem vagyok elég jó, nem vagyok szerethető –, és mivel ez egy visszatérő érzés számára, kialakul a krónikus leukémia valamely formája.

Remélem, most már nyilvánvaló, nem is annyira a történet maga fontos, hanem az, ahogyan azt belsőleg megélem. Hiába tudom, hogy valakivel mi történt, ha nem tudom, hogy Ő maga mit élt meg ezalatt. Ezért van az, hogy az aggódó nagymama levelére, hogy a gyerekek miért nem esznek, nem tudom csípőből a választ. Mert ezt nem az aggódó nagymamával kell megbeszélni, hanem a gyermek édesanyjával. A gyermekek csak a szülőkön keresztül érhetők el, gyógyíthatók. Hiába tudjuk, mi van velük, ha a szülők nem viselkednek másképp, nem kommunikálnak másképp, mint eddig, nem mutatnak más példát, mint eddig, akkor a gyermekek élete nem fog megváltozni. Nem az a fontos, amit mondunk a gyermekeknek, hanem az, amilyen példát mutatunk nekik. A gyermek konfliktusa akkor lesz feloldva, ha megbizonyosodik róla, hogy az a bizonyos történet, soha többé nem ismétlődik meg!

Robika és Zolika gyógyulása a „parlagfű-allergiából” az esettörténetek között olvasható.

Az egyetlen valóság a saját megélésem, mert a biológiánk, a szervezetünk tökéletesen, mondhatni hajsza pontosan követi a megéléseimet. Pontosan ez volt az, amiért úgy döntöttem, hogy ezután már csak ezzel a csodálatos tudományos rendszerrel fogok foglalkozni. Ugyanis minden tünet mögött csak a megélést kell keresni, vagyis akinek több tünete van, annak több megélése is volt. Lehet, mindezt egyetlen konfliktus indította el, de lehetnek külön konfliktusok, melyek

aztán annyi tünetet tartanak fenn, hogy az orvostudomány azt se tudja, hova csoportosítsa a csokorba foglalt panaszokat.

Példa Hamer doktor könyvéből: egy hölgy hazamegy, és a férjét egy másik nővel találja az ágyban. Ha egy alfa nőről van szó, aki tudja, hogy ő a legjobb a világon, így természetes, hogy felháborodik azon, hogy mit keres ez a *másodrangú* valaki itt az én házamban? Miért vele bújik össze a férjem, és miért nem velem??? Mivel szeretné megtartani a férjét, ezért szexuális frusztrációs konfliktust él meg, ami biológiailag annyit jelent, hogy a nemi szervénél szeretné őt megtartani, és ennek megfogására, a biológiai megoldására, a méhszájának nyálkahártyája sorvadni kezd... Ezt méhnyakráknak fogják nevezni, ha nem oldódik meg a konfliktus, ha sínre marad a program, vagyis ha minden reggel 10-kor eszébe jut a hölgynek: vajon a „Jenő” mit csinál most? Otthon pedig optikai sínként a programot folyamatosan éberben tartva, súlyosbodik a méhszáj-seb.

De megélhetett volna a személyiségét illető központi önleértékelést is, ha azt látja, hogy az a másik nő „jobb nő” nála, csinosabb, fiatalabb, és ez a központi önleértékelés érinti az önbecsülését. Ez az önleértékelés, ami a személyiségről szól, a derekát fogja szétszedni, sorvasztani, az ágyéki gerincoszlop tájékán a szöveteket, a derekát. Megoldáskor jelentkezik a derékfájás... Önbecsülése azért sérülhetett, mert eleve sok mindenben nincs megelégedve önmagával.

A medence is érintett lesz, benne a szemérem-ízület, ha ezt az egészet úgy éli meg, hogy én már nem érek semmit az ágyban, mert látta, hogy arra a „mutatványra” ő képtelen. Ez, a szexualitásban megélt önleértékelés lesz az, amiért sorvad, majd visszaépül nagy fájdalommal a szeméremcsont csontos ízesülése...

Az undor-félelmi konfliktust akkor éli meg ugyancsak ennek a történetnek a kapcsán egy hölgy, ha mondjuk, amikor benyit a hálóba, akkor egy prostituáltat talál az ágyban a férjével, vagy (és ezt már én teszem hozzá), amikor a férjét egy másik férfival találja az ágyban. Ekkor meg is ijed, és meg is undorodik. Ennek a következménye az alfa sejteknek a blokkolása lesz a hasnyálmirigyben, amivel a glukagon hormon kiáramlását gátolja. Ez azt jelenti, hogy zuhan a vércukorszintje, és nagyon éhes lesz az illető, valahányszor sínre kerül. Ha viszont várandós lesz, és nincs feloldva az undor-félelmi konfliktusa, akkor ebből lesz a terhességi diabétesz.

De a legzajosabb történet az lesz, ha egy olasz filmbeli jelenetet rendez a hölgy, és menekül mindenki amerre lát, mert felháborító számára, hogy az ő lakásában, az ő hálószobájában, az ő ágyában történt az, ami megtörtént, és ki akarja jelölni a területét, a birtokát, ahol ilyesmi nem történhet meg. Ekkor, a birtok kijelölési konfliktus következménye lesz az, hogy gyakran megy vizelni a hölgy, és nem csípős a vizelete, csak éppen gyakori. Ha nem tudja lezárni érzelmileg a történetet, akkor nemcsak hólyaghurutja lesz, mely minden gyógyszer nélkül megoldódna, hanem hólyagdagánata.

Végül itt van a magyarázat, hogy miért nem lesz annak a nőnek problémája, aki már nem szereti a férjét, és van barátja. Azért, mert nem okoz számára DHS-t az, amit látott, amikor hazament!

Ha nincs konfliktus, nincs betegség, nincs szervi szintű válasz sem.

Hamer doktor fenti példái arra mutatnak rá, hogy AZ EGYETLEN VALÓSÁG A BETEG MEGÉLÉSE! E példákon keresztül Hamer doktor nem azt javasolja, hogy minden nő szerezzen be magának tartalékba valakit, hogyha ilyen történik, akkor legyen hova futni, hanem azt szeretne volna megmutatni, hogy a helyzetre adott válaszaink, megeléseiink mennyire különbözőek lehetnek, de ha nincs DHS, akkor nincs konfliktus, és akkor nincs betegség.

Megint csak a lényegre utalnék: a biológiai válasz csak érzelmi alapon indul el, tehát érzelmileg kell megoldani mindazt, ami érzelmileg indult el, és minden betegség kialakulása érzelmi megrázkódtatásra utal.

A Germán Gyógytudomány tárgykörébe csak annak az ÉBK-nak (és szándékosan nem nevezem „betegségnek”) a lefolyása tartozik, amelyet egy DHS, azaz érzelmi megrázkódtatás indított el.

Nem tartoznak a Germán Gyógytudomány tárgykörébe: a) a hiánybetegségek; b) az egyoldalú táplálkozásból származó betegségek; c) a mérgezések; d) a balesetek; e) a műhibák által okozott egészségkárosodások; f) a sugárzások okozta egészségromlás.

Hogyan zajlik le az értelmes biológiai különprogram (ÉBK)?

Hamer doktor folytatta a kutatást, mert amikor első körben a rák vastörvényét 1981-ben közölte, akkor az összefüggéseket látta meg a lélek–agy–szerv között. A tünetek azért voltak számára egyértelműek, mert belgyógyászatból, radiológiából volt szakvizsgálója, onkológiai osztályon és pszichiátrián is dolgozott, tehát nagyon-nagyon tájékozott volt a medicinán belül (is), nem csak egy szakágat ismert. Amúgy szemészetből írta az államvizsga-dolgozatát, és nagy örömmel számomra, hogy a többi között ezt is sikerült megszereznem.

Második biológiai természettörvény

A második biológiai természettörvény arról szól, hogy minden értelmes biológiai különprogram (ÉBK) két szakaszból áll: konfliktus aktív (KA) és megoldást követő (MK) fázisból.

Ennek áttekintéséhez segít az 1. ábra.

A DHS után a kék színnel jelzett, konfliktusaktív (KA) fázisban a szimpatikus idegrendszer túlsúlya észlelhető. A belső szerveinket is egy izgató és egy gátló mechanizmus tudja szabályozni: az izgató, serkentő mechanizmust a szimpatikus

Viktor meggyógyult a kutyaszőr-allergiából

Kedves Karesz és Réka!

Jelentem jól vagyok, a kutyaszőr-allergiám már a múlté. Tavaly volt egy barátnőm, ami hozzám költözött. A kapcsolatunk egy hullámvasúthoz hasonlított, voltak kis titkai, egyszer több, mint 4 óráig nem volt elérhető, pedig azelőtt soha nem kapcsolta ki a telefonját. Gyanakodni kezdtem, hogy biztosan van valakije, mire beállított a képen látható kiskutyával, akit elmondása szerint menhelyből hozott, ott meg nem volt térerő. Nem hittem neki, szégyellem, de bevallom belenéztem a telefonjába, valóban volt valakije. Igazam volt! Pár perc múlva tüszögtem, csorgott az orrom, még rendesen veszekedni se tudtam vele. Nem tudtam abbahagyni, így ügyelet, majd vizsgálatok és diagnózis: kutyaszőr-allergia. A munkahelyemen az egyik kolléga mondta, hogy keresselek fel Benneteket. Még azon a hétvégén el is mentem tanfolyamra, megértettem, hogy mi a bajom, és minden rendelkezésemre állt a gyógyuláshoz. Tiszta lappal kezdtem a következő hetet, a lány elköltözött, de rám hagyta Pifit. Pifi meg én most a legjobb barátok vagyunk, nincs semmi bajom! Meggyógyultam az allergiámból!

Újra egészséges vagyok!

Köszönettel Viki és Pifi!

János már nem depressziós

Kedves Réka és Károly!

Eltelt a 3 hónap, amiben megegyeztünk. A változások már az első hónapban láthatók voltak. A tanfolyamon kapott kulcsokat használom, naponta, a hameri zenét hallgatom esténként. Minden nap tiszta lap alapon élek. A depresszióm a múlté. Visszakaptam a régi önmagam! Kimondhatatlanul örülök.

Hálás vagyok a segítségetekért!

János

u.i. A képen azért nem mosolygok, mert letört a fogam.

Tamásnak „eltűnt” a korai magömlése

Vagy másfél éve voltam tanfolyamon. 6 hónap hameri zene hallgatása után a korai magömlés eltűnt. Azóta is el van tűnve.